

gene 16.—19. Juli, og han blev derover saa forskrækket, at han ikke turde vente til Lørdag, men Onsdag den 19. søgte Dr. Levy, hvorefter han den 22. atter indfandt sig hos mig og fortsatte Behandlingen til den 23. December. Det er saa langt fra, at jeg „Gang paa Gang har sagt ham, at han intet fejlede“, at jeg straks ved hans første Besøg meddelte ham, at han var smittefarlig, og senere har givet ham den samme Meddelelse paa en trykt Blanket.

2) Overlæge Ludvig Niensens Sigtelse for, at jeg „sikkert i Begyndelsen af 1909“ har udstedt en urigtig Attest, er saa svag og usikker i alle sine Angivelser, at den ikke kan imødegaaes. Jeg maa navnlig forlange mig Ordlyden af min Attest meddelt.

3) Den tredie Anklage af 4. d. M. fra Overlæge Ludvig Nielsen bliver aldeles skandaløs ved den kolossale Uvidenhed, den paadutter mig. Det vilde unægtelig være „utroligt“, om en Læge, der gav sig blot lidt af med Syfilis, ikke kendte den merkurielle Mundlidelse. I dette Tilfælde var Sygdommens Natur aldeles evident, dels ifølge Mundens Tilstand, dels ifølge den syges egne Oplysninger om hendes Syfilis og dens Behandling — en Fejltagelse var kort sagt umulig. Men da hun var hos mig, kunde hun ikke aabne Mundet saa meget, at jeg kunde overse Svælget, og da der var Momenter, som vakte min Mistænke om, at hun tillige kunde have Diphtheritis, fandt jeg det uforsvarligt at dirigere hende til Kommunehospitalet, men valgte at sende hende til Observation for Diphtheritis paa Blegdamshospitalet. I et lignende Tilfælde vil jeg gøre ganske det samme.

B.

Dr. med.

Til Justitsministeriet.

VII.

Justitsministeriet. København, den 12. Januar 1912.

I Anledning af, at man fra Sundhedsstyrelsen har modtaget Indstilling om at afskedige de bistaaende Læger ved Karantænevæsenet i København Dr. med. B. og Dr. med A. paa Grund af, at de, efter hvad der angives, have gjort sig skyldige i Misbrug af Morfin eller Alkohol, skal Justitsministeriet udbede sig en Udtalelse om, hvorvidt Karantænekommissionen for sit Vedkommende har haft nogen Anledning til at klage over de to nævnte Lægers Virksomhed i Karantænevæsenets Tjeneste, og om Kommissionen fra Karantænelægen her i Staden eller fra anden Side har modtaget nogen Klage over de paagældende.

Det tilføjes, at man efter Omstændighederne maatte ønske at modtage Svaret snarest belejligt.

BÜLOW.

Chr. Lundbye.

Til Karantænekommissionen i København.

VIII.

Karantænekommissionen i København.

Den 16. Januar 1912.

Paa Foranledning af det kgl. Ministeriums behagelige Skrivelse af 12. ds. undlader Kommissionen ikke tjenstligst at udtale, at man for sit Vedkommende ikke